

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Σεπτεμβρίου 2011 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουνίου 2011 στην υπόθεση F-67/10, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-475/11 P)

(2011/C 311/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cigrassa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να δεχθεί την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως στρέφεται κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουνίου 2011, με την οποία απέρριψε ως απαράδεκτη προσφυγή με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που ο νυν αναιρεσείων υπέστη λόγω της άρνησης της Επιτροπής να του επιστρέψει έξοδα δυνάμει να αναζητηθούν, στα οποία υποστηρίζει

ότι υποβλήθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 4ης Νοεμβρίου 2008 (F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής).

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Έλλειψη νομιμότητας της απορρίψεως της προσφυγής του και, συνακόλουθα, εκ των αιτημάτων του, του «τρίτου αιτήματος» (sic μεταξύ της σκέψεως 13 και της σκέψεως 14 της διατάξεως) που ο νυν αναιρεσείων υπέβαλε στο πλαίσιο της προσφυγής του σε πρώτο βαθμό, καθώς και του τέταρτου αιτήματος (sic μεταξύ της σκέψεως 19 και της σκέψεως 20 της διατάξεως) που ο νυν αναιρεσείων υπέβαλε στο πλαίσιο της προσφυγής του σε πρώτο βαθμό, αναφορικά με (α) πεπλανημένη, εσφαλμένη και στερούμενη λογικής ερμηνεία και εφαρμογή της έννοιας της αιτήσεως κατά το άρθρο 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 91 του ίδιου κανονισμού, καθώς και παράλογη και μη αιτιολογημένη απόκλιση από τη συναφή νομολογία· (β) παντελή έλλειψη αιτιολογίας, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, έλλειψη συνοχής, αυθαίρετο, άνευ λογικής συνοχής, παράλογο και μη εύλογο χαρακτήρα.
- 2) Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και παντελής έλλειψη διεξαγωγής αποδείξεων.
- 3) Παράλειψη του Δικαστηρίου ΔΔ να αποφανθεί επί αιτήματος του νυν αναιρεσείοντος, γεγονός που συνεπάγεται προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας και της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως.